

Sygn. akt III RC 309/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Bombała

Protokolant: st.sekr.sąd. Anna Gabrysiak

po rozpoznaniu w dniu 6.05.2013r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa K. S. (1)

przeciwko W. T. działającej w imieniu małoletnich K. i K. S. (2) o obniżenie alimentów

oraz

z powództwa małoletnich K. i K. S. (3) reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową W. T.

przeciwko K. S. (1)

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od powoda-pozwanego wzajemnie K. S. (1) tytułem obniżonych alimentów na rzecz małoletnich K. S. (3) i K. S. (2) kwotę po 850 zł- (osiemset pięćdziesiąt) zł miesięcznie, łącznie 1700 zł miesięcznie, poczynając od 26.04.2012 r., płatne do dnia 15-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletnich pozwanych-powodów wzajemnych - W. T., w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu dnia 05.10.2007 r. w sprawie XIII RC 5/07 w kwocie po 1200.- zł miesięcznie na każde z małoletnich, łącznie 2400 zł miesięcznie;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. oddala powództwo wzajemne;

IV. nie obciąża pozwanych-powodów wzajemnych obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda-pozwanego wzajemnie.

Na oryginale właściwy podpis,-

Sygn. akt III RC 309/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26.04.2012 r. powód K. S. (1) domagał się obniżenia alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 5.10.2007 r. sygn. akt XIII RC 5/07 na rzecz małoletnich K. S. (2) i K. S. (3) w kwocie łącznej po 2.400 zł miesięcznie na rzecz małoletnich do kwoty łącznej po 800 zł miesięcznie na rzecz małoletnich oraz o rozłożenie na raty wcześniejszego zadłużenia oraz o zaliczenie kwoty 6.888,70 zł na poczet zaległych alimentów.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż od czasu wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów zmieniła się jego sytuacja przy jednoczesnej poprawie sytuacji materialnej matki pozwanych. Podał, że mieszka w Irlandii, gdzie pozostaje bez pracy. Otrzymuje zasiłek w wysokości 188 Euro tygodniowo oraz dodatek mieszkaniowy w kwocie 75 Euro tygodniowo. Podał, że jego koszty utrzymania wynoszą ok. 1.141 Euro miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 10.09.2012 r. przedstawicielka ustawowa małoletnich domagała się oddalenia powództwa w całości oraz podwyższenia alimentów na rzecz małoletnich z kwoty po 1.200 zł do kwoty łącznie po 1.500 zł miesięcznie płatnych z góry do rąk przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów. W uzasadnieniu stanowiska podała, że powód nie wykorzystuje swoich możliwości zarobkowych, jest z zawodu architektem, jej zdaniem powód ukrywa swoje dochody. Twierdziła, że podczas pobytu w Polsce powód porusza się wynajętą taksówką i nie sprawia wrażenia osoby bezrobotnej. Podała, że powód rzadko widuje się z dziećmi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni K. S. (2) urodzona (...) i K. S. (3) urodzony (...) pochodzą ze związku małżeńskiego K. S. (1) i W. T..

Wyrokiem z dnia 5.10.2007 r. wydanym w sprawie sygn. akt XIII RC 5/07 Sąd Okręgowy we Wrocławiu rozwiązał małżeństwo K. S. (1) i W. T. przez rozwód bez orzekania o winie. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron powierzył pozwanej. Zasądził od powoda na rzecz małoletnich alimenty w kwocie po 2.400 zł miesięcznie łącznie płatne z góry do dnia 15 każdego miesiąca do rąk przedstawicielki ustawowej małoletnich z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Wyrokiem z dnia 30.11.2009 r. w sprawie sygn. akt III RC 865/08 tut. Sąd oddalił powództwo K. S. (1) przeciwko małoletnim K. S. (2) i K. S. (3) o obniżenie alimentów.

W dacie wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów małoletnia pozwani mieszkali wraz z matką. Koszty utrzymania mieszkania wynosiły 1.800 zł miesięcznie łącznie z ratą kredytu. Koszty wyżywienia rodziny wynosiły 900 zł miesięcznie. Małoletni jadł obiady w szkole, których koszt to 90 zł miesięcznie, był dyslektykiem i korepetycje z języka polskiego kosztowały 300 zł miesięcznie. Pozwana miała próchnicę, dzieci powinny być nosić aparat ortodontyczny.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich pracowała w (...) S.A. i zarabiała 1.250 zł brutto miesięcznie.

Powód mieszkał w Irlandii, od 8.08.2008 r. pozostawał bez pracy, gdyż rozwiązano z nim umowę o pracę. Otrzymywał zasiłek dla osób poszukujących pracy w kwocie 204 Euro tygodniowo. Powód nie uczestniczył w żadnym kursie ani szkoleniu zawodowym. Powód płacił czynsz 500 Euro miesięcznie, telefon 100 Euro, wyżywienie 250 Euro. W Polsce zalegał ze spłatą zobowiązania podatkowego w kwocie 40.000 zł. Co miesiąc płacił 160 Euro tytułem raty kredytu. Miał debet na karcie płatniczej w wysokości 2.000 Euro.

W dacie orzekania strony nie mieszkały wspólnie.

(dowód: akta Sądu Okręgowego we Wrocławiu sygn. akt XIII RC 5/07, akta tut. Sądu sygn. akt III RC 865/08)

Powód od września 2004 r. zamieszkuje w Irlandii, wynajmuje mieszkanie, mieszka sam. Powód od 2008 r. nie jest zatrudniony na stałe, wcześniej pracował w Irlandii jako architekt. Zarabiał 4.659,66 Euro brutto, 3.380.01 euro netto. Obecnie otrzymuje zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 188 Euro tygodniowo oraz kwotę 76 tygodniowo tytułem dodatku mieszkaniowego, czyli łącznie 1.056 Euro miesięcznie. Wcześniej otrzymywał dodatek na dzieci w wysokości 320 Euro miesięcznie. Składał liczne zapytania o zatrudnienie zarówno w Polsce jak i za granicą, jednakże nie udało mu się znaleźć zatrudnienia.

Powód za mieszkanie płaci 500 Euro, energia 70 Euro, telewizja, Internet 76 Euro, telefon 90 Euro, wyżywienie 230 Euro, odzież 30 Euro.

Powód posiada kartę kredytową od 2008 r., a w chwili obecnej ma zadłużenie na karcie kredytowej w kwocie 5.600 zł Euro. Poza zadłużeniem alimentacyjnym oraz kredytem na karcie kredytowej powód posiada inne zadłużenia o łącznej kwocie ok. 10.000 zł z tytułu nienależnie zwróconego podatku na terenie Irlandii. W Polsce ma zaległości w ZUS na kwotę ok. 5.000 zł. Toczy się przeciwko powodowi postępowanie egzekucyjne w Polsce i w Irlandii.

Powód od 2010 r. płaci na rzecz małoletnich alimenty w kwocie ok. 1.200 zł łącznie.

W latach 2008-2011 powód kupował małoletniej obuwie za kwotę 222,90 zł, kupił dzieciom podręczniki szkolne i obuwie za kwotę 775,45 zł, opłacił córce naukę języka włoskiego w kwocie 260 zł, płacił za kolonię dla dzieci kwotę 1.920 zł, kupił synowi obuwie i odzież za kwotę ok. 800 zł. W 2006 r. powód dokonał częściowej spłaty długu matki pozwanych w spółdzielni mieszkaniowej w kwocie 880 zł.

Powód utrzymuje kontakt z dziećmi za pośrednictwem S.'a.

(dowód: - przesłuchanie powoda – k. 113-115

- zamówienia na obuwie – k. 12-15

- pismo z dnia 19.04.2012 r. - k. 11

- potwierdzenia przelewu i dowody wpłaty z dnia 8.06.2012 r., 14.06.2010 r., 28.05.2012 r., 22.05.2007 r., 9.10.2006 r.

– k. 16-20, 26-27

- dowody zamówienia - k. 21-24

- historia rachunku bankowego w (...) – S.A. – k. 25

- pismo - k. 28

- zestawienie wynagrodzenia – k. 64

- zapytania o zatrudnienie składane przez powoda k. 274-283)

Małoletni pozwani zamieszkują wraz z przedstawicielką ustawową we W.. Na dzień 31.10.2012 r. zadłużenie matki pozwanych w SM (...) wynosi 11.275,12 zł.

Po rozwodzie matka pozwanych powróciła do swojego nazwiska panieńskiego T..

Matka pozwanych ponosi opłaty mieszkaniowe w wysokości: czynsz 300 zł, energia 180 zł, Internet, telefon 180 zł, gaz 200 zł, spłaca kredyt mieszkaniowy, rata wynosi 1.000 zł.

Matka pozwanych pracuje na podstawie umowy zlecenia, zarabia ok. 2.900 zł brutto miesięcznie. W 2011 r. osiągnęła przychód w wysokości 39.081,08 zł. Matka pozwanych pełni funkcję wiceprezesa zarządu w Fundacji (...) oraz jest współnikiem i pełni funkcję osoby reprezentującej spółkę w VOLT sp. k., nie otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenia.

Matka pozwanych nie ubiegała się o świadczenia rodzinne i dodatki na dzieci w MOPS.

Przedstawicielka ustawowa pozwanych ma zadłużenie w ZUS z tytułu zaległych składek z okresu prowadzenia działalności gospodarczej na kwotę 9.581,62 zł. Zadłużenie spłaca w ratach w wysokości ok. 450 zł miesięcznie.

(dowód: - przesłuchanie przedstawicielki ustawowej pozwanych – k. 249-251

- pismo (...) we W. z dnia 21.10.2008 r. i 11.02.2008 r. – k. 65-66

- zaświadczenie MOPS z dnia 13.10.2008 r. – k. 67
- deklaracja PIT- 36 za 2011 r. – k. 90-100
- zaświadczenie z (...) S.A. – k. 101-102
- kserokopia decyzji kierownika USC z dnia 8.05.2012 r. – k. 103
- pismo SM (...) z dnia 29.11.2012 r. – k. 194
- umowa nr (...) z dnia 15.01.2013 r. – k. 198-204
- wyciągi z KRS – k. 217-227)

Małoletnia pozwana uczęszcza do I klasy liceum, małoletni pozwany jest w ostatniej klasie gimnazjum. Koszty wyżywienia małoletnich wynoszą po ok. 600 zł miesięcznie. Koszt odzieży i obuwia dla małoletnich wynosi około 200 zł miesięcznie. Małoletni K. ma wadę wzroku, wymaga stałej opieki okulisty, ma astygmatyzm. Małoletni jest dyslektykiem, powinien uczęszczać na korepetycje z języka polskiego. Małoletnia uczęszczała na zajęcia z języka włoskiego, matka zalega z opłatami za te lekcje w kwocie 470 zł. Koszt wyprawki szkolnej dla dzieci w 2012 r. wyniósł ok. 1.000 zł.

(dowód: - przesłuchanie przedstawicielki ustawowej pozwanych – k. 249-251

- polecenia opłaty z języka angielskiego – k. 197
- rachunek (...) – k. 262
- zaświadczenie lekarskie od lekarza stomatologa – k. 263)

W dniu 18.05.2012 r. powód złożył w prokuraturze zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przez pozwaną polegającego na wprowadzeniu w błąd sądu i próbie wyłudzenia nienależnych alimentów.

(dowód: zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa – k. 260-261)

PUP we W. dysponował ofertami pracy dla architekta, ekonomisty, nauczyciela i dla osób bez zawodu za wynagrodzeniem 2.000 – 2.700 zł brutto miesięcznie.

(dowód: informacja PUP – k. 289)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o obniżenie alimentów zasługiwało na częściowe uwzględnienie, a powództwo wzajemne o podwyższenie alimentów nie zasługiwało na uwzględnienie.

Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie przesłuchania powoda i przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych, a ponadto opierając się na dołączonych przez strony dokumentach w postaci zaświadczeń o zarobkach, dowodów wpłat i informacji PUP.

Podstawy prawnej żądania powoda należy upatrywać w treści art. 138 k.r.o., który daje możliwość zmiany orzeczenia w przedmiocie alimentów w razie zmiany stosunków. Ustalenie zmiany stosunków, jak wyjaśnił Sąd Najwyższy, następuje przez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi (uzasadnienie tezy VII uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r.). Przez pojęcie stosunków w tym przypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku

alimentacyjnego i jego zakresu. Zmiana zatem stosunków tak pojmowanych jest zmianą okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego.

Przepis art. 133 k.r.o. stanowi, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Oznacza to, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, chociażby nawet w tych ramach nie znajdowały pokrycia wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji (orzeczenie SN z dnia 20 stycznia 1972 r., III CRN 470/71). Z treści art. 128 k.r.o. wynika natomiast, iż obowiązkiem alimentacyjnym jest obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania.

Rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej) jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Będzie to mieć wpływ na rozstrzygnięcie, w jakiej mierze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego będą wzięte pod uwagę przy oznaczaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji (tak komentarz A. M., D. H., L.-R. A., O. A., S. T., S. A., Z. A. LEX 2010).

W niniejszej sprawie bez wątpienia na powódzie ciąży obowiązek alimentacyjny względem małoletnich pozwanych.

Powód opierał swoje żądanie na twierdzeniu, iż od daty wydania wyroku Sądu Okręgowego w przedmiocie alimentów zmniejszyły się jego dochody. Pozwani – powodowie wzajemni opierali natomiast swoje żądanie o podwyższenie alimentów na twierdzeniu, iż od czasu wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów koszt utrzymania małoletnich wzrósł.

W ocenie Sądu analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż małoletni powodowie owszem udowodnili należycie fakt zaistnienia zmian w zakresie ich usprawiedliwionych potrzeb, jednakże nie udowodnili faktu zaistnienia zmian w zakresie majątkowych możliwości zobowiązanego.

Należy pamiętać, że, w myśl wyżej wymienionego art. 135 § 1 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, ale również od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Między wymienionymi przesłankami zachodzi współzależność wyrażająca się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Pozwany powinien zaspokajać potrzeby małoletnich powodów w takim zakresie, w jakim pozwalają mu na to możliwości zarobkowe i majątkowe. Górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, choćby nawet nie zostały w tych granicach pokryte wszelkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji (wyrok SN z 20.01.1972 r., III CRN 470/71).

Jednocześnie zaznaczyć trzeba, że wykazanie istnienia zmiany stosunków, o której mowa w cytowanym przepisie, obciąża występującego z żądaniem tejże zmiany. Skoro zatem małoletni powodowie wywodzili z faktu zwiększenia się ich usprawiedliwionych potrzeb oraz możliwości majątkowych pozwanego określone konsekwencje prawne, powinni byli udowodnić te fakty. Zgodnie bowiem z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu

wywodzi skutki prawne, zaś regulacji tej w przepisach proceduralnych odpowiada treść art. 232 k.p.c., zgodnie z którym to strony są zobowiązane wykazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Podkreślić należy, iż treść art. 6 k.c. i 232 k.p.c. oznacza, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał. Zaznaczyć należy także, że nie jest rzeczą Sądu poszukiwanie za stroną dowodów przez nią nie wskazanych (tak również SN w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76). W ocenie Sądu analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że małoletni powodowie nie udowodnili należyście zmian w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego.

W dacie wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów małoletni pozwani uczęszczali do szkoły podstawowej. Koszty utrzymania mieszkania wynosiły 1.800 zł miesięcznie łącznie z ratą kredytu. Koszty wyżywienia rodziny wynosiły 900 zł miesięcznie. Małoletni jadł obiady w szkole, których koszt to 90 zł miesięcznie, był dyslektykiem i korepetycje z języka polskiego kosztowały 300 zł miesięcznie. Pozwana miała próchnicę, dzieci powinny nosić aparat ortodontyczny. Przedstawicielka ustawowa małoletnich pracowała w (...) S.A. i zarabiała 1.250 zł brutto miesięcznie. Obecnie małoletnia pozwana uczęszcza do I klasy liceum, małoletni pozwany jest w ostatniej klasie gimnazjum. Koszty wyżywienia małoletnich wynoszą po ok. 600 zł miesięcznie. Koszt odzieży i obuwia dla małoletnich wynosi 200 zł miesięcznie. Małoletni ma wadę wzroku, wymaga stałej opieki okulisty, ma astygmatyzm. Małoletni jest dyslektykiem, powinien uczęszczać na korepetycje z języka polskiego. Małoletnia uczęszczała na zajęcia z języka włoskiego, matka zalega z opłatami za te lekcje w kwocie 470 zł. Koszt wyprawki szkolnej dla dzieci wyniósł ok. 1.000 zł. Matka pozwanych ponosi opłaty mieszkaniowe w wysokości: czynsz 300 zł, energia 180 zł, Internet, telefon 180 zł, gaz 200 zł. Sąd przyjął, że koszty utrzymania małoletnich pozwanych wynoszą po ok. 1.000 zł miesięcznie i obejmują: opłaty mieszkaniowe po 287 zł, wyżywienie po 400 zł, odzież po 100 zł, obuwiu po 100 zł, higiena po 50 zł, wyprawka szkolna po 40 zł, rozrywka-50 zł. Nie ulega zatem wątpliwości, że w porównaniu do stanu z dnia wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów, koszty utrzymania małoletnich uległy zwiększeniu. Już sama różnica wieku małoletnich spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej uzasadnia wzrost potrzeb związany z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych lekcji itp., co pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965 r., I CZ 135/64, nie publ.), jednakże wzrost ten zamyka się w granicach 100-200 zł miesięcznie, przedstawicielka ustawowa pozwanych nie wykazała bowiem, iż wzrost potrzeb małoletnich przewyższa tę kwotę.

Powód natomiast w dacie wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów mieszkał w Irlandii, od 8.08.2008 r. pozostawał bez pracy, gdyż rozwiązano z nim umowę o pracę. Otrzymywał zasiłek dla osób poszukujących pracy w kwocie 204 Euro tygodniowo. Powód nie uczestniczył w żadnym kursie ani szkoleniu zawodowym. Powód płaci czynsz 500 Euro miesięcznie, telefon 100 Euro, wyżywienie 250 Euro. W Polsce zalegał ze spłatą zobowiązania podatkowego w kwocie 40.000 zł. Co miesiąc płacił 160 Euro tytułem raty kredytu. Miał debet na karcie płatniczej w wysokości 2.000 Euro. Wcześniej, w dacie wydania orzeczenia rozwodowego, pracował w Irlandii jako architekt. Zarabiał 4.659,66 Euro brutto, 3.380.01 euro netto. Obecnie nie pracuje, otrzymuje zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 188 Euro tygodniowo oraz kwotę 76 tygodniowo tytułem dodatku mieszkaniowego, czyli łącznie 1.056 Euro miesięcznie. Wcześniej otrzymywał dodatek na dzieci w wysokości 320 Euro miesięcznie. Powód za mieszkanie płaci 500 Euro, energia 70 Euro, telewizja, Internet 76 Euro, telefon 90 Euro, wyżywienie 230 Euro, odzież 30 Euro. Powód posiada kartę kredytową od 2008 r., a w chwili obecnej ma zadłużenie na karcie kredytowej w kwocie 5.600 zł Euro. Poza zadłużeniem alimentacyjnym oraz kredytem na karcie kredytowej powód posiada inne zadłużenia o łącznej kwocie ok. 10.000 zł z tytułu nienależnie zwróconego podatku na terenie Irlandii. W Polsce ma zaległości w ZUS na kwotę ok. 5.000 zł. Toczy się przeciwko powodowi postępowanie egzekucyjne w Polsce i w Irlandii. Powód od 2010 r. płaci na rzecz małoletnich alimenty w kwocie ok. 1.200 zł łącznie.

Nie ulega zatem wątpliwości, że sytuacja majątkowa powoda od wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów uległa pogorszeniu i nie jest on obecnie w stanie płacić alimentów w dotychczasowej wysokości. A zatem, w ocenie Sądu, nawet jeżeli w ramach alimentów nie znajdują pokrycia wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionych do alimentacji powodów, to utrzymanie w pozostałym zakresie powodom jest zobowiązana zapewnić

matka. Wprawdzie art. 135 § 2 k.r.o. stanowi, iż wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie, to jednak, w ocenie Sądu, nie zwalnia on matki powodów od realizacji swojego obowiązku alimentacyjnego także poprzez wkład finansowy, tym bardziej, że, jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, matka powodów pracuje na podstawie umowy zlecenie, zarabia ok. 2.900 zł brutto miesięcznie, a w 2011 r. osiągnęła przychód w wysokości 39.081,08 zł.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich twierdziła, że powód nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych. Sąd nie zgodził się z powyższymi twierdzeniami. Jak wynika z informacji PUP rynek pracy w Polsce dysponował ofertami pracy dla architekta, ekonomisty, nauczyciela i dla osób bez zawodu za wynagrodzeniem 2.000 – 2.700 zł brutto miesięcznie. Sąd wziął pod uwagę, że powód otrzymuje w Irlandii zasiłek dla bezrobotnych w wysokości ok. 1.000 Euro miesięcznie. Z materiału dowodowego w sprawie wynika, że powód składał liczne zapytania o zatrudnienie zarówno w Polsce jak i za granicą, jednakże nie udało mu się znaleźć zatrudnienia. Sąd wziął pod uwagę, że obecna z uwagi na kryzys w światowej gospodarce sytuacja na rynku pracy w Irlandii jest dużo gorsza niż kilka lat temu, kiedy powód pracował jako architekt i zarabiał ponad 3.000 Euro netto miesięcznie. Obecnie jest dużo trudniej o pracę w branży budowlanej, nie sposób zatem przyjąć, iż jego możliwości zarobkowe pozostają na tym samym poziomie co w 2007 r. W ocenie Sądu fakt, iż powód od 2008 r., mimo czynionych starań, nie była w stanie znaleźć zatrudnienia w wyuczonym zawodzie świadczy o tym, iż bezpowrotnie utracił możliwości zarobkowania na poziomie z 2007 r.

Powód domagał się obniżenia alimentów o kwotę po 800 zł na rzecz każdego z małoletnich. Sąd uwzględniając żądanie w części obniżył alimenty o kwotę po 400 zł na rzecz każdego z nich. W ocenie Sądu powód powinien starać się o podjęcie pracy zarobkowej, nie może stale przebywać na zasiłku dla bezrobotnych. Sąd wziął również pod uwagę, że w sytuacji, gdy powód przez wiele lat nie może znaleźć pracy i pozostaje na zasiłku dla bezrobotnych, może, a wręcz powinien rozważyć powrót do Polski, gdzie wprawdzie proponowane oferty pracy oscylują na kwotę wynagrodzenia ok. 2.000 zł netto miesięcznie, jednakże są dużo niższe niż w Irlandii koszty utrzymania. Sąd, analizując miesięczne wydatki powoda, doszedł do przekonania, że skoro powód ma problemy z pokryciem wszelkich swoich usprawiedliwionych potrzeb z otrzymywanego zasiłku, powinien poszukać tańszego mieszkania na wynajem, ponieważ kwota, którą obecnie wydatkuje na ten cel, czyli 500 Euro miesięcznie, stanowi równowartość połowy jego miesięcznych dochodów. Ponadto powód ponosi wysokie koszty związane z użytkowaniem Internetu czy telefonu. Jeżeli powodowi brakuje środków na podstawowe potrzeby, powinien zrezygnować z takich usług. Powód twierdził, że posiada liczne zadłużenia, kredyty, jednakże, w ocenie Sądu, zobowiązania kredytowe nie mogą wpływać na wysokość alimentów, które powód ma obowiązek uiszczać na rzecz małoletnich.

Biorąc jednakże pod uwagę, iż w porównaniu do stanu z dnia wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów sytuacja majątkowa powoda uległa pogorszeniu, Sąd obniżył alimenty od powoda na rzecz małoletnich z kwoty po 1.200 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich do kwoty po 800 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich, dalej idące powództwo oddalił, oddalił także powództwo wzajemne o podwyższenie alimentów, o czym orzeczono jak w punkcie I, II i III sentencji wyroku. Wobec przyjęcia, iż górną granicą świadczeń alimentacyjnych jest wysokość możliwości zarobkowych powoda, przyjąć należało, iż wobec znacznego obniżenia możliwości zarobkowych powoda, nawet przy przyjęciu, iż wzrosły koszty utrzymania małoletnich, powództwo o podwyższenie alimentów należnych od powoda podlegało oddaleniu. Sąd oddalił również powództwo wzajemne w części dotyczącej zwrotu kwoty 5760 euro, tj. 23.789 zł z tytułu otrzymania przez powoda zasiłku na dzieci na terenie Republiki Irlandii. W ocenie Sądu tak sformułowany wniosek nie podlegał uwzględnieniu w niniejszym postępowaniu, jak również stwierdzić należało, iż fakt otrzymywania przez powoda świadczeń socjalnych na terenie Republiki Irlandii stanowił podstawę ustalenia alimentów na małoletnich w wysokości z 2007 r.

Sąd oddalił powództwo w części żądania powoda o ratalną spłatę zadłużenia alimentacyjnego oraz zaliczenia na poczet zadłużenia kwoty 6.888,70 zł poniesionych wydatków na małoletnich pozwanych. Powyższe żądanie w ocenie Sądu nie podlega uwzględnieniu w tymże postępowaniu, powód winien ewentualnie wystąpić przeciwko małoletnim pozwany z powództwem przeciwegzekucyjnym w tejże części.

Na zasadzie art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążenia małoletnich pozwanych obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.